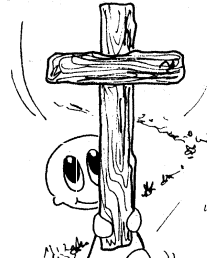

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2020. január 26-február 2.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Évközi 3. vasárnap: Szent Timót és Titusz)

1./ Ma du. 16 órakor lesz az ökumenikus imahét záró igeliturgiája a baptista imaházban.

2./ *Kedden* Aquinói Szent Tamás, *pénteken* Bosco Szent János emléknapja lesz.

3./ **Jövő vasárnap Gyertyaszentelő Boldogasszony** kedves ünnepén még egyszer fölragyognak a karácsonyi fények és hangok. De. 9-től szentségimádás, majd a 10 órai korális nagymise kezdetén gyertyaszentelés lesz templomi körmenettel. Hozzatok szentelni való gyertyákat!

MISEINTENCIÓK

Szombat 18 h	Élő Dániel és Bettina (17. és 10. születésnap)	É
<u>ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP: Szent Timóteus és Titusz püspökök; január 26.</u>		
8 h G	+Mózer Ferencné, +István fia és +Ágnes lánya	É
10 h G	Élő Regina (84. sznap) és +Jung Mária Ágnes nővér (névnap)	É
Kedd 18 h	+Márta és Imre	É
Szerda 7 h		CS
Csütörtök 18h	+Révay Márton édesapa (40. évf.)	É
Péntek 7 h		CS
15.30 h	+Bozsik Józsefné temetése a pestlőrinc-kertvárosi templomban	É
Szombat 18 h	+Kamu Jenő és neje Terézia szülők	É
<u>ÉVKÖZI 4. VASÁRNAP: Gyertyaszentelő Boldogasszony; február 2.</u>		
8 h G	+dr. Mándli József (2. évf.)	É
9 h H	szentségimádás	CS
10 h G	Pro populo; +Bozsik Józsefné Erzsébet OB. (pénteki temetés)	K

Kiadja a Rákoscsabai Főplébánia Bp. XVII. kerület Péceli út 229 Tel: 256-85-32
Megjelenik havonta Felelős kiadó: Galambossy Endre plébános atya
Szerkesztő: rakoscsaba.foplebania@gmail.com
rakoscsaba. plebania.hu

EGY CSODÁLATOS BESZÉD 2. (Petr Pit'ha prágai segédpüspök beszéde)

Ne hagyjuk magunkat megtéveszteni: politikusainkat végképp nem érdekli az iszlám. Őket az olaj- és fegyvereladás érdekli. Mi ezt nekik nem róhatjuk föl, mert bár butáknak és rövidlátóknak tekintjük őket, de ezt nem vallhatjuk be, mert megválasztottuk őket. Ráadásul érezzük, hogy ők a legjobbak közülük, mert szót fogadnak *arctalan másoknak* (a háttérhatalomnak –a szerk.), akik valahonnan a háttérből utasítgatnak. Sejtjük, hogy valahonnan, ahol fiktív pénzekkel rulettet játszanak, ám ezen a pénzek mögött valahol szükségszerűen mégiscsak a mi munkánk, esetleg életünk áll.

Békét szeretnénk Ukrajnában, de mi magunk hagytuk, hogy fenyegetettségben legyenek, sőt igyekszünk haszonélvezők lenni, mert nem ismerjük be, hogy itt nem az ukránokról, sem az oroszokról van szó, hanem ismét a pénzről és a bankokról, amelyek meginogtak, mint a hullámzó tengeren a hajók.

Azt mondjuk, erőseknek kell lennünk, hogy megvédjük magunkat. Ám mit kezdünk a fegyverekkel, ha nincsenek férfaink, akik megfognák azokat. De miért is fognának fegyvert, ha már nincsenek ideáljaik, amelyekért képesek lennének akár meghalni is.

Hitehagyottak és nevetségesek vagyunk. Elveszítettük a kultúránk értékeit, katedrálisaink összedőlnek (l. pl. a párizsi Notre-Dame! –a szerk.) és az emberi közösségek egymással veszekedő egoisták hordájává változnak.

Elveszítettük az emberi mértéket és értéket. Teljesen nyilvánvaló és logikus, ha eldobjuk a kereszténységünket és megszabadulunk Istentől; akkor megszabadulunk az embertől is. Többé nem fogjuk tudni, hogy kell kinéznie az embernek. Miért tiszteljenek bennünket a muzulmánok, ha nekik van istenük, nekünk pedig már semmilyen istenünk nincs. És miért kellene tisztességesen viselkedniük és emberségesen tárgyalni velünk, ha látják, hogy mi hogyan viselkedünk egymással.

Békéről beszélünk, meg akarjuk védeni, de nekünk, magunknak sincs. Sem bennünk, sem közöttünk. Meg akarjuk védeni az igazságosságot, de csak a tiltásokat szaporítjuk. Sem az igazságosságot, sem a Békét senki nem fogja bevezetni, mert ezek a tisztességből nőnek ki. Tudom, mi lesz most, mit fogok hallani, mibe ütközöm. Szavaim az egoista elégedettség falaiba fognak ütközni, ami olyan, mint egy görbe tükör. Mindent kicsavar. Mondhatnék bármilyen bölcsességet is, frázisok visszhangoznak majd hozzám, üresebbek, mint a részegek fecsegése.

Ha mindjárt egy halott gyermeket hoznék a frontról, csak az elit képviselőinek álszent jajveszékélése hallatszana, úgy, hogy a mindennel szemben közömbös tömegnek, amely majd újra megválassza, tetsszen. Senki nem indul el, hogy megmentse a gyermek testvérét vagy anyját.

Lesznek hangok ellenem: minek képzeled magad? Ne ferd az ördögöt a falra! Végül tiltakozás hallatszik majd: „Ez a bolond, még végül háborút szít! Hallgattassátok el!”

(Folytatjuk)